

- c) Czy jest sprzeczna z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skuteczności sytuacja, w której wykorzystanie w postępowaniu karnym materiału dowodowego, którego uzyskanie było sprzeczne z prawem Unii właśnie ze względu na brak podejrzenia popełnienia przestępstwa, jest uzasadniane w ramach wyważenia interesów wagą przestępstw, które po raz pierwszy stały się znane w wyniku oceny materiału dowodowego?
- d) Posiłkowo: czy z prawa Unii, a w szczególności z zasady skuteczności, wynika, że naruszenia prawa Unii w trakcie uzyskiwania materiału dowodowego w ramach krajowego postępowania karnego nie mogą pozostać całkowicie bez konsekwencji również w przypadku poważnych przestępstw, i w związku z tym muszą być brane pod uwagę na korzyść oskarżonego przynajmniej na etapie oceny dowodów lub wymierzania kary?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. 2014, L 130, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Katowice –
Wschód w Katowicach (Polska) w dniu 2 listopada 2022 r. – Przedsiębiorstwo Produkcyjno –
Handlowo – Usługowe A. przeciwko P. S.A.**

(Sprawa C-677/22)

(2023/C 35/38)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Strona pozwana: P. S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) (¹) należy interpretować w ten sposób, że wyraźne ustalenie przez przedsiębiorców terminu płatności przekraczającego 60 dni dotyczyć może jedynie umów, w których postanowienia umowne nie są kształtowane wyłącznie przez jedną ze stron umowy?

(¹) Dz. Urz. 2011, L. 48, s.1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polska) w dniu 3 listopada 2022 r. – Profi Credit Polska
S.A. przeciwko G.N.**

(Sprawa C-678/22)

(2023/C 35/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profi Credit Polska S.A.

Strona pozwana: G.N.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 lit. f) w zw. z art. 3 lit. j) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ w kontekście zasady skuteczności prawa Unii i celu tej dyrektywy oraz w świetle art. 3 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce zamieszczania w umowach o kredyt konsumencki, których treść nie jest wynikiem indywidualnych uzgodnień pomiędzy przedsiębiorcą (kredytodawcą) a konsumentem (kredytobiorcą) takich postanowień, które przewidują oprocentowanie nie tylko kwoty wypłaconej konsumentowi, ale również pozaodsetkowych kosztów kredytu (tj. prowizji lub innych opłat, które nie są składnikami wypłaconej konsumentowi kwoty kredytu, a które składają się na całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta w wykonaniu jego zobowiązania wynikającego z umowy kredytu konsumenckiego)?
- 2) Czy art. 10 ust. 2 lit. f) i g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG w kontekście zasady skuteczności prawa Unii i celu tej dyrektywy oraz w świetle art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce zamieszczania w umowach o kredyt konsumencki, których treść nie jest wynikiem indywidualnych uzgodnień pomiędzy przedsiębiorcą (kredytodawcą) a konsumentem (kredytobiorcą), postanowień ujawniających jedynie stopę oprocentowania kredytu oraz wyrażoną kwotowo łączną wartość skapitalizowanych odsetek, do których zapłaty obowiązany jest konsument w wykonaniu swojego zobowiązania wynikającego z tej umowy, bez jednoczesnego wyraźnego poinformowania konsumenta, że podstawą obliczenia skapitalizowanych odsetek (wyrażonych kwotowo) jest inna kwota niż faktycznie wypłacona konsumentowi kwota kredytu, a w szczególności, że jest to suma wypłaconej konsumentowi kwoty kredytu oraz pozaodsetkowych kosztów kredytu (tj. prowizji lub innych opłat, które nie są składnikami wypłaconej konsumentowi kwoty kredytu, a które składają się na całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta w wykonaniu jego zobowiązania wynikającego z umowy kredytu konsumenckiego)?

⁽¹⁾ Dz. U. 2008, L 133 s.66

⁽²⁾ Dz. U. 1993, L 95 s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravni sud u Zagrebu
(Chorwacja) w dniu 2 listopada 2022 r. – LM/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni
sektor za drugostupanjski upravni postupak**

(Sprawa C-682/22)

(2023/C 35/40)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Upravni sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LM

Druga strona postępowania: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 26 ust. 2 lit. c) Umowy ramowej między Rządem Republiki Albanii i Komisją Wspólnot Europejskich w sprawie zasad współpracy dotyczącej pomocy finansowej Wspólnoty Europejskiej na rzecz Republiki Albanii w ramach realizacji pomocy z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, podpisanej w dniu 18 października 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on uprawnienie państwa członkowskiego, w tym przypadku Republiki Chorwacji, do opodatkowania